

Full diocesà

4 de març del 2018

p4 – Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes, a Avià

p5 – Nova edició del curs «Nova vida»

El Papa ens
convoca el 9 i
10 de març:
24 hores per
al Senyor

«El sabia prou què hi ha a l'interior de cada home»

Diumenge III de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

(20,1-17)

Salm responsorial

Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

(Salm 18)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

(1,22-25)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

(2,13-25)

«Es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules...»

La presència de Déu en nosaltres

Jean Hakolimana, prev.

La llei que el Senyor dona a Moisès per al poble es basa en l'alliberament de l'esclavitud d'Egipte. Aquesta llei uneix Israel al Déu alliberador, de manera exclusiva. S'expressa en forma de manaments, però abans que res és fidelitat i benedicció: el Senyor és fidel fins a la mil·lenària generació dels qui l'estimen. Per això disposa de llocs i moments que recorden especialment aquest lligam: beneeix el dia del dissabte i el santifica; les taules on s'inscriuen els manaments es converteixen en el lloc de la seva presència. Així el Senyor viu en el sant dels sants del temple de Jerusalem, on és guarda l'arca de l'aliança. Però Déu és molt més gran que la seva llei. Habita també en els nostres cors. S'instal·la, doncs, allà on no sempre arriba la llei: al cor de l'home. Tal com ho canta el salm, és infinitament desitjable, més que l'or i la mel, aclareix la mirada i dona seny als senzills.

Igual que el poble d'Israel, els nostres assumptes humans vénen ràpidament per fer-nos oblidar la presència de Déu, tan a prop nostre. Ocupen aquells espais i moments que més recorden la seva presència enmig nostre. Pitjor encara, solen ocupar també els nostres cors i desvirtuar així la nostra relació amb Déu des del fons. Al temple, Jesús fa fora els comerciants que s'hi han instal·lat i obre pas a una nova aliança. Per tal de guiar les nostres accions i els nostres cors, ara hem de fixar la nostra mirada en el crucificat i ressuscitat. Així ens dona mitjans per a perseguir i fer fora els «negocis» que contaminen i destrueixen les nostres vides. El Jesús ressuscitat ens és la prova viva que només amb Déu i en ell resuscitarem dels nostres esclavatges.

La imatge

Enutjat, Jesús amb un fuet de cordes fa fora els qui feien mercat al temple de Déu. Els deixebles miren atents com a compleix la paraula del salmista.

En l'evangeli de Joan, l'acció sol ser un gest profètic per anunciar una realitat més pregona. Igual que fan servir el temple per al que no toca, un dia el destruiran a ell a la creu. Tanmateix, el Pare el tornarà a la vida al tercer dia.

[L'expulsió dels mercaders del temple \(1600\).](#)
El Greco

Lit. hores: Setmana III

5 dilluns

— Sant Focas, màrtir (†329)
2 Reis 5,1-15a / Salm 41 / Lluc 4,24-30

6 dimarts

— Sant Oleguer, bisbe (c.1060-1137)
Daniel 3,25.34-43 / Salm 24 /
Mateu 18,21-35

7 dimecres

— Santa Perpètua i santa Felicitat, màrtirs (†203)
Deuteronomi 4,1.5-9 / Salm 147 /
Mateu 5,17-19

8 dijous

— Sant Joan de Déu, religiós (1495-1550)
Jeremies 7,23-28 / Salm 94 /
Lluc 11,14-23

9 divendres

— Sant Pacià, bisbe (†390)
— Santa Francesca Romana, religiosa (1384-1440)
— Sant Candi, màrtir
Osees 14,2-10 / Salm 80 /
Marc 12,28b-34

10 dissabte

— Sant Simplicí, màrtir (†483)
Osees 6,1-6 / Salm 50 / Lluc 18,9-14

11 diumenge IV de Quaresma / Cicle B

— Santa Òria, verge (†1070)
— Sant Eutimi, bisbe (†840)
2 Cròniques 36,14-16.19-23 / Salm 136 / Efesis 2,4-10 / Joan 3,14-21

XXVIII Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes, a Avià

M. Rosa Guix, secretària de l'Hospitalitat

El dia 18 de febrer es va celebrar la XXVIII Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes del bisbat de Solsona al poble d'Avià. Al voltant de les deu del matí tothom va anar arribant a l'Ateneu, on els membres de l'Hospitalitat d'Avià van preparar un esmorzar a base de xocolata desfeta i coca.

A dos quarts d'onze es dirigiren en processó a la parròquia de Sant Martí, on el senyor bisbe de Solsona presidí l'eucaristia. En acabar, tornaren tots a l'Ateneu, a la sala d'exposicions, on se celebrà l'assemblea, durant la qual es

féu lliurament del premi del concurs de fotografia del 50è pelegrinatge a la Sra. Marta Costa (Cal Bassacs-Gironella). En finalitzar l'assemblea, Mn. Lluís Ruiz féu una xerrada sobre el tema de l'any.

A la sala gran del mateix Ateneu tingué lloc el dinar, en el qual s'agruparen 110 persones. En acabar, la presidenta de l'Hospitalitat, Sra. Glòria Padullés, i el senyor bisbe dirigiren unes paraules per posar fi a la jornada.

Notícia sencera i més fotografies a la web del bisbat.

Trobada «Route to God» a Bellpuig

El dia 17 de febrer un bon nombre de joves del bisbat es van tornar a trobar al «Route to God», entrete de joves mensual, que en aquesta ocasió va tenir lloc a Bellpuig. El tema de la jornada fou com viure la malaltia des de la fe i com acompanyar la malaltia. Mn. Lluís Ruiz va ser l'encarregat de fer reflexionar els joves sobre com definim la malaltia i com tractem aquells que estan malalts, tot llegint un text del papa Francesc que convidava a pensar en el tema. Alhora van tenir el testimoni de tres joves que realitzen voluntariats en el camp dels malalts: atenció a les famílies de nounats a l'hospital de Lleida; participació en el pelegrinatge de l'Hospitalitat de Lurdes, i «stage» al santuari de Lurdes de França. La jornada es va completar assistint a la missa de la comunitat de Bellpuig, a l'església de Montserrat, i, posteriorment, amb el sopar i temps distès de conversa; s'acabà anant a portar un ram pintat a la Mare de Déu dels Dolors i visitant l'església parroquial.

Informa: Delegació de Joventut

Nova edició del curs «Nova vida»

Testimonis

El cap de setmana dels dies 16, 17 i 18 de febrer va tenir lloc al Seminari de Solsona una altra edició del curs «Nova vida» a la diòcesi. Va ser un curs molt viscut per part de tots els participants i molt beneït. Recordem que aquest curs forma part dels que ofereix l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona, i és un curs de primer anunci. A la pàgina web del bisbat hi trobareu tot un recull de petits testimonis dels mateixos participants al curs. En publicuem alguns:

«El curs "Nova vida" és un regal. Ha estat una descoberta, renovació i reafirmació de la meua fe. M'emporto el com-

promís de fer difusió d'aquests cursos entre la comunitat, perquè són valuosos i animaré que els facin»; «El curs m'ha permès de conèixer més el Senyor. Em cal caminar més amb ell per a créixer»; «M'emporto una visió renovada de la meua vida personal i comunitària. M'encantaria de trobar persones amb qui continuar endavant»; «El curs ha estat un retrobament amb Jesús. He viscut amb il·lusió el fet d'haver passat un cap de setmana amb el Senyor i en comunitat evangelitzadora»; «Ha estat una experiència enriquidora i positiva. Seguiré la formació i augmentaré el meu servei a la comunitat»; «El curs t'ajuda a descobrir-te a tu mateix i a aprofundir en el teu interior».

Formació en gestió i conservació patrimonial

El dia 13 de febrer va tenir lloc una altra jornada de formació en tècniques de gestió parroquial, amb la temàtica sobre gestió i conservació patrimonial. Aquesta jornada era especialment adreçada a encarregats de la gestió parroquial, membres de les comissions d'obres i persones vinculades amb la conservació-restauració de béns culturals.

L'objectiu era conèixer alguns casos pràctics per a la conservació patrimonial sobre béns mobles i immobles, com també els criteris d'intervenció i la tramitació d'ajudes per a les subvencions destinades a la restauració. Van participar en la jornada més de trenta persones, provinents de diferents arxiprestats de la diòcesi de Solsona, que van compartir dubtes, anhels i dificultats en la tasca de conservar el patrimoni arquitectònic i artístic de les parròquies, moltes de les quals amb pocs recursos i que cal vetllar per la seva seguretat i manteniment.

Informa: Dept. de Béns Immobles

«Aquest càrrec és una crida que la Mare de Déu em fa a estar més a prop d'ella»

Entrevista a Mn. Lluís Ruiz i Brichs

Fa uns quants dies, en el marc de les Jornades del Febrer que tenen lloc cada any al santuari de Lurdes de França, es va fer públic el nomenament de Mn. Lluís Ruiz i Brichs com a coordinador de llengua hispana d'aquest centre d'espiritualitat.

Conversem amb Mn. Lluís perquè ens expliqui en què consisteix aquest nou càrrec i quina serà la seva tasca al santuari.

Primer de tot, enhorabona pel nomenament! Què significa per a vostè haver estat nomenat per a aquest càrrec?

Primer de tot, per a mi és una gran responsabilitat, perquè és una tasca d'acolliment a molta gent de parla hispana i, alhora, és una gran il·lusió, perquè, després de tants anys fent un servei al santuari i a l'Hospitalitat de Lurdes, ara m'ofereixin aquest càrrec, que és quelcom molt important. I sobretot és una crida que la Mare de Déu em fa a estar més a prop d'ella.

Quina és la tasca del coordinador de llengua hispana?

Bàsicament es tracta de coordinar totes les hospitalitats, els presidents i els consiliaris per tal que ho trobin tot a punt durant els seus pelegrinatges a Lurdes. A més, acollir també totes les persones que vénen al santuari, transmetre'ls el missatge de Lurdes, que puguin trobar confessors i eucaristia en castellà. Una altra tasca és ajudar tot un grup de seminaristes que vénen durant l'estiu, acompanyar-los espiritualment... En definitiva, ser el contacte entre els qui visiten el santuari i les hospitalitats d'arreu i el mateix santuari.

Així, doncs, aquesta tasca no és solament per a l'Estat espanyol, sinó a tots els països de llengua hispana...

Sí, això vol dir haver de viatjar també a Llatinoamèrica i Estats Units a promoure les hospitalitats i donar a conèixer el missatge del santuari de Lurdes allà on hi ha presència de llengua hispana.

Per tant, haurà de residir al santuari de Lurdes. On viurà?

Al santuari hi ha una casa que en diuen «la casa dels capellans», que és on viuen tots els capellans que treballen al santuari. Per tant, és allà on em tocarà viure en comunitat amb tots aquests preveres, els quals parlen cadascun una llengua diferent. Això fa que hi hagi una gran riquesa cultural.

► Lluís Ruis Brichs ha estat nomenat sacerdot del Santuari de Lourdes (França)

La Dita

«Alt com un sant Pau»

Sebastià Codina, prev.

La dita no es refereix pas a l'apòstol.

A l'Edat Mitjana, els fabricants d'espases van elegir el seu patró. No faltava més! Van escollir sant Pau.

Calia, però, que algú, l'atleta més alt que trobaven a la ciutat i rodalia, portés a l'hora de la processó una descomunal espasa, símbol de l'afortunat gremi.

Per a aquest alt càrrec de transportar la gran Daga, no podia pas ser qualsevol: l'home de gegantina alçada i corpulent no podia desmerèixer el pes i les dimensions de d'aquell original estri. Així, doncs, el sant Pau a què es refereix la dita era un home alt i gros, el més ben plantat i vistós de la capital catalana.

Fa anys que exerceix de consiliari diocesà de l'Hospitalitat de Lurdes de Solsona. Continuarà aquest servei?

En principi continuaré essent el consiliari, perquè, si bé potser no podré assistir a totes les reunions que facin a la diòcesi, hi mantindré el contacte, ja sigui per via telefònica o per internet. A més, el que treballem a l'hospitalitat diocesana és per poder realitzar-ho després al santuari.

A més de pelegrinar amb la seva hospitalitat, cada estiu participa d'un «stage» com a hospitalari. En què consisteix?

Formo part de la família d'hospitaliers perquè a Lurdes hi ha la Arxiconfraria de l'Hospitalitat de Nostra Senyora de Lurdes, en la qual es distingeixen dues coses: per una banda, els pelegri-

natges diocesans i, per l'altra, «l'Hospitalité» que és la mare de totes les altres. Les hospitalitats acompanyen i la funció de «l'Hospitalité» és acollir. Així, doncs, dins aquesta arxiconfraria de la qual sóc membre, ja fa uns cinc o sis anys que faig de formador —una setmana durant l'estiu— de totes aquelles persones que vénen a preparar-se per a ser hospitalaris també.

Per últim, la seva estada a Lurdes serà temporal? Creu que tornarà algun dia a la seva diòcesi?

En principi és temporal, és per a uns anys, en els quals jo intentaré fer el servei que des del santuari se'm demani, però el meu bisbe continuarà essent el de Solsona, i la meva diòcesi també; per tant, quan em demanin de tornar, tornaré.

Missatge per a la Quaresma (III)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

En les dues últimes glosses he reproduït el contingut principal del missatge de Quaresma del papa Francesc. No deixeu de llegir-lo sencer que us farà bé i us ajudarà a viure aquesta Quaresma amb més consciència. Entre altres llocs el trobareu a la nostra web.

Al final del missatge, el Papa, a més de recomanar els mitjans clàssics d'aquest temps de penitència i preparació —pregària, dejuni i almoïna—, invita a viure el sagrament del perdó. Ho fa amb paraules delicades: "Si en molts cors a vegades fa la sensació que la caritat s'ha apagat, en el cor de Déu no s'apaga. Ell sempre ens dona una nova oportunitat perquè puguem començar a estimar de nou". Segueix amb la petició a les parròquies de dur a terme la iniciativa 24hores per al Senyor: "Una ocasió propícia serà la iniciativa «24 hores per al Senyor», que aquest any ens convida novament a celebrar el Sagrament de la Reconciliació en un context d'adoració eucarística. L'any 2018 tindrà lloc el divendres 9 i el dissabte 10 de març, inspirant-se en les paraules del Salm 130,4: «És molt vostre perdonar». A cada diòcesi, almenys una església romandrà oberta durant 24 hores seguides, per a permetre la pregària d'adoració i la confessió sacramental".

Tots coneixeu el meu interès en fomentar el sagrament del perdó. Cada any per Advent i per Quaresma, dedico una glossa a animar els fidels a redescobrir la grandesa i la importància d'aquest sagrament. Podríem dir que quan ens oblidem de demanar perdó a Déu, acabem deixant de demanar perdó als altres i, per aquesta via, com ens glossa el Papa, es va refredant l'amor en el nostre cor.

Fa un temps, que els mossens de la diòcesi varem reflexionar sobre la pastoral del sagrament de la recon-

ciliació, sobre com ajudar els fidels a recuperar aquest sagrament en la seva vida cristiana. Moltes de les iniciatives evangelitzadores i apostòliques que estem impulsant des de fa temps hi estan ajudant. A més, des d'aleshores, cada Advent i cada Quaresma he enviat a tots els preveres una catequesi —cada vegada elaborada per un sacerdot diocesà diferent— i una proposta d'examen de consciència i de celebració penitencial. És una ajuda concreta perquè cada rector s'animi a organitzar un ensenyament sobre el tema a tots els membres de la comunitat. També suposa una pedagogia que enriqueix la tradició de les nostres celebracions comunitàries i ajuda els fidels a retrobar la pràctica de la confessió freqüent, amb totes les ajudes i els estímuls per a la vida espiritual que això comporta.

"...quan ens oblidem de demanar perdó a Déu, acabem deixant de demanar perdó als altres..."

Enguany, ja he enviat aquests materials a tots els mossens, preparats, aquest cop, pel vicari general. Decideixo també penjar a la web la catequesi que vaig enviar per Advent, preparada aleshores pel rector de Berga. Ho faig així perquè l'esforç fet tingui la màxima repercussió i perquè sóc conscient que a voltes costa iniciar una catequesi extraordinària com aquesta que proposo.

Us recomano que cadascú personalment pugueu preparar-vos amb la lectura d'aquesta catequesi, i no publico l'actual sinó la passada per a no desmotivar a la participació de la catequesi que els rectors puguin convocar durant aquest mes de març. Ho trobareu a la web en un lloc ben visible i accessible fins al diumenge de Pasqua.

